

O kulajdě a diplomacii se Zdenkou Kukanovou

Na letošní bratislavský Český ples přijal pozvání i slovenský ministr zahraničí Eduard Kukan s manželkou, která je původem z Čech. Paní Zdenka Kukanová tehdy přislíbila rozhovor pro Českou besedu s omluvou, že napřed se potřebuje soustředit na dokončení knihy. Slovo dodržela a na prezentaci knihy "Ako chutí diplomacia" s podtitulkem "Umenie hovoriť, mlčať a jesť" pozvala i zástupce Českého spolku na Slovensku.

Knihy má stejný název jako předcházející, jde tedy o druhé vydání?

Toto je v podstatě druhé vydání té samé knížky, ale přepracované, doplněné a rozšířené. Takže je to úplně jiná kniha, hlavně hezčí, kvalitnější, barevnější. Prostě je to reprezentativnější výtisk oproti první, která nebyla taková, jakou jsem si představovala.

Jak jste přišla na myšlenku sepsat knihu. Začala jste napřed příběh s recepty, nebo prvotní byla chuť podělit se zajímavými recepty a k nim postupně přibyl i děj?

Původně jsem vůbec nezamýšlela psát knihy, ale chtěla jsem vydat zajímavé recepty. Až potom jsem zjistila, že každý recept má i svou historku, příběh nebo jiné vzpomínky, a tak mě napadlo dát to všechno dohromady. Tak vznikl příběh doplněný recepty, o nichž se v tom příběhu mluví.

Nebojíte se, že teď vám začnou chodit další recepty, jako autorce, která vydává zajímavé mezinárodní receptáře?

To je hezká otázka. Zrovna včera jsem dostala celou kuchařku, ve které jsou jen jídla z brambor. No a brambory mám nejradši, to je pro mě něco mezi nebem a zemí. Tu knihu mi poslali z Trenčína a hrozně mě tím potěšili, protože kuchařku jen o jídlech z brambor jsem ještě neměla. Ale jinak že by mi někdo posílal recepty, to ne. Možná si někdo myslí, jaká jsem odbornice na vaření, ale to vůbec není pravda. I když vařím ráda, k vaření jsem se dostala jako každá normální žena v manželství.

A myslím si, že na nějaké odborné hodnocení receptů ještě nemám správnou kvalifikaci.

V knize mne zaujala historka o tom, jak jste krátce po rozdělení Československa na jakémsi dámském klubu v New Yorku reprezentovala Slovensko, a naopak Českou republiku manželka českého velvyslance - Slo-

venka. Dochází často k takovým situacím v diplomatických kruzích?

Velice často. To je i v diplomatickém sboru na Slovensku. Pamatuji si pár velvyslanců, jejichž manželky byly velice exotické dámy. Například bývalý francouzský velvyslanec na Slovensku měl manželku Japonku, současný italský má Angličanku. Zkrátka i v diplomatických kruzích bývají smíšené rodiny. Mám pocit, že dnes je to úplně běžné a ani tehdy v New Yorku nikoho nenapadlo z toho dělat nějakou raritu. Tím spíš, že nikdo nedělá žádné velké rozdíly mezi Čechy a Slováky.

Zůstaňte ještě chvíli u rozdělení republiky, od něhož letos uplyne deset let. Jak jste ho prožívali v New Yorku?

My jsme to skutečně moc prožívali, neboť tam byl velice dobrý kolektiv Českoslováků a ještě i ten poslední Silvestr v 92. jsme všichni slavili společně, i když to prý už tak nemělo být. Já jsem tam, bohužel, nebyla. Byla jsem v Praze na dovolené za dětmi, ale manžel tam musel zůstat. Nejhorší bylo asi až dělení majetku.

"Úlohou mého muže jako diplomata bolo, aby host odišiel s lepším názorom, než s akým prišiel; môžu úlohou ako manželky zasa, aby odišiel s pocitom príjemne stráveného večera (a večere)."

to máte jako po rozvodu - až tam můžete čekat největší třenic. A to ještě v New Yorku proběhlo dělení majetku velice mírumilovně, až na pár výstřelků některých lidí, bohužel musím říci, hlavně na české straně. Přestože se to papírově a diplomaticky rozdělilo, naši lidé, kteří žijí v New Yorku, se stále schází, a většina krajanů komunity drží stále spolu. Asi tak jako naše

manželství. Ani to kvůli tomu nerozdělíte, a tak se nerozdělila ani většina kamarádství mezi Čechy a Slováky ve světě.

Jaký je vlastně teď váš vztah k České republice. Myslím tím, zda jezdíte "domů", do svého rodiště pravidelně, ale asi už na diplomatický pas?

Možná se budete divit, ale diplomatický pas jsem jako manželka ministra použila snad jen asi 4 nebo 5-krát v případě služební cesty s manželem, a to až tak často není. Takže mám normální zelený sloven-

ský pas. Jinak do Prahy jezdím stále, protože tam mám maminku i obě děti - ty jsou už naštěstí soběstačné - a tři vnoučata. Ale bohužel mi to vychází tak jednou za dva-tři měsíce, samozřejmě ráda bych i častěji.

Jak vnucí přijímají, že mají českou babičku v Bratislavě?

Normálně. Nám je to asi souzeno, neboť i dcera si našla v Praze Slováka z Košic, takže česko-slovenské manželství u ní pokračuje a myslím si, že je to opravdu dobré manželství s Slováka za manžela, takže doufám, že i vnučka to postihne. A děti berou úplně normálně, že jednu babičku mají v Košicích a druhou v Bratislavě.

Diplomáté jsou považováni za lidi miro-

vých řešení, kompromisu a smíru. Jak řešíte konflikty v diplomatické domácnosti?

Víte, můj manžel je diplomat i doma. To si nevytýším, abyste si nemyslel, že to teď před vámi jen tak maluji. Vůbec ne. On mě v tom fakt i vychoval. Původně jsem byla jiná, jak se říká, co na srdci, to na jazyku, a jak se rozčilil, tak to musím hned povědět, i když pak to člověka někdy i mrzí. Ale on mne celá ta léta manželství zpracovával jak to těsto. Třeba ani děti neuhodil - v životě ne. Trpělivě jim domlouval, o čem potom syn říkal, že to bylo horší než kdybych mu hned dala na zadek. Vlastně jsem ho ani nikdy neslyšela křičet. Zkrátka to umí asi s každým. Třeba ví, že kdyby mi řekl hned něco, v čem já budu proti, tak on na mě začne takovou metodou, kterou vám nedoká-

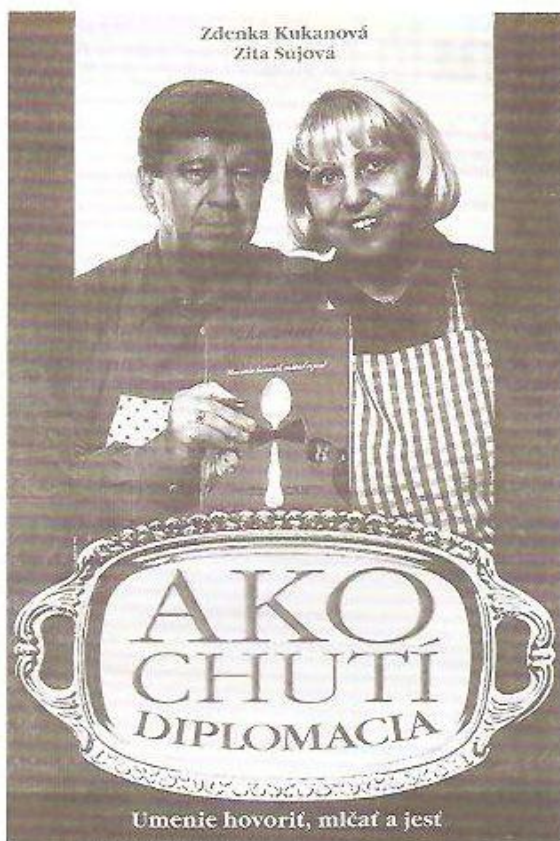
žu popsat, ale není to žádné přemlouvání. I když se mu napřed vzepřu: "Ne, ani kdybys mě zabil," on to udělá tak, že mě nakonec "zblbne", až souhlasím.

Teď si asi někdo řekne, že jsme sklouzli k předvolební agitaci. Jak vnímáte politiku, která má v našich končinách spíše negativní renomé? Netlačíte na manžela, aby se raději vrátil ke svému původnímu řemeslu - k diplomacii?

Politiku vnímám asi tak, jak jste to právě řekl, ale s tím se asi nedá nic dělat. Naštěstí to má tak zařízeno, že i ta jeho politika je spíše diplomacie, od které vlastně ani neodešel.

Jako diplomat by však asi nefiguroval na předních místech nejdůvěryhodnějších osobností Slovenska...

Určitě jako diplomat by neměl proč být ve veřejnosti oblíbený, protože diplomaté jsou většinou v ústraní. Na druhé straně, zda ho někde tlačím? Podívejte, čistě z profesionálního hlediska, kam by se ještě vrátil, když v diplomacii vlastně dosáhl vrchol? Myslím si, že on to také tak vidí, že Slovensku může - i se svými diplomatickými zkušenostmi - více pomoci právě tam, kde je. Ale to by byla otázka spis pro něj.

Jak se vás dotýká předvolební agitace, zúčastníte se na ní i vy?

Absolutně ne, to zkrátka není moje parketa. Na druhé straně s ním ráda jezdim hlavně do městeček i do malých vesnic, kde to ještě neznám. Ráda si tam povídám normálně s lidmi jako teď třeba s vámi. A mám krásné vzpomínky třeba na východ, kde lidé byli fakt rádi, že s politikem přijela i manželka, kterou tak neznají a se kterou si mohli povídat a vyměnit názory.

Vratme se na závěr ještě ke knize. Píšete, že vašim nejoblíbenějším jídlem je česká kulajda. A ze zahraničních?

Těch je asi více a spíše bych měla vyjmenovat, co nejím. Nemám ráda jehněčí, nebo takové výtvořiny jako třeba bramborové saláty s ananasem, kachny na pomerančích a podobné kombinace. Ale jinak v zahraničí si moc nevybírá a jím skoro všechno. Moc ráda mám thajská a čínská jídla a mám slabost pro pikantní. V tom jsme se shodli s mým zeťem, se kterým dokážeme spořádat na posezení celou sklenici feferonek.

Připravujete pokračování této knihy s novými recepty nebo nějakou další knihu?

Teď vůbec ne. Jednak má distribuce spoždění, ale doufám, že než vyjde tento rozhovor, tak už knížka bude na pultech. O další knížce zatím neuvažuji, i když nějaké nápady by byly. Například nedávno jsem mluvila s jednou paní o příjmeních a předcích a bylo by asi dost zajímavé se tomu více věnovat. Víte například, odkud se vzalo příjmení Kukan? Manžel sice pochází od Šafe, ale v jeho rodině není prakticky žádná maďarská krev. Jeho otec sice byl ze 14 dětí, z toho polovina byli chlapi, přitom však toto příjmení je poměrně zřídka. Pamatuji si, že v pražském telefonním seznamu byli tři Kukanové, z toho jeden se psal jako Kukaň. Ta paní říkala, že původ jména Kukan je turecký, neboť tam někde končilo turecké obsazení Uher a Kuk-čan prý byl nějaký vládce nebo vojevůdce. Naopak já mám v kořenech samá česká příjmení jako je Novák, Dvořák a podobně. Moje obě babičky jsou od Tábora. Jedna jen pár kilometrů, druhá trošičku dál na Pelhřimov, ale celý dlouhý rod se pořád točil kolem Tábora, takže si říkám, že určitě v sobě mám i trochu té husitské krve. Vzpomínám si, jak jsem se v Americe setkala s paní, která pracovala v největší mormonské knihovně v Salt Lake City a pátrala po českých a slovenských předcích Američanů. Takže to bylo určitě zajímavé téma.

Jiří Výborný

